

S žalmistovým svědeckým ujištěním "**Hospodin má ve svém lidu zalíbení, pokorné oslaví spásou.**" skloňme svá srdce k přímluvné modlitbě:

Hospodine – svatý Bože, děkujeme Ti, že i v této – řádicím virem poznamenané – době, kdy nemůžeme být spolu fyzicky – třeba v kostele kolem společného stolu – nám ukazuješ cestu, jak být spolu v duchu, třeba i za asistence jinak neosobní techniky. Děkujeme Ti za ODPUŠTĚNÍ, kterého se nám dostalo skrze tvého jednorozeného Syna Ježíše Krista, jenž se pokorně vydal za naše hříchy. Děkujeme, za ŽIVOT VĚČNÝ, jenž přišel do lidského života skrze Kristovo vzkříšení, které si dnes připomínáme a slavíme. V slabosti ponížené pomíjitelnosti byl jako zrno zaset do země, aby třetího dne mocně vstal v nepomíjitelné slávě SPASENÍ. Hospodine, náš Otče v Kristu Ježíši, prosíme Tě za nemocné, za blízké všech zemřelých. Posilni je, utěšuj a dej jim nový výhled a chuť do života.

Za to, Tě, Pane, prosíme Pane, smiluj se.

Dobrý Bože, dej, abychom my všichni tuto dobu dokázali využít k osobnímu duchovnímu růstu, k vnitřnímu ztišení, k přemýšlení nad důležitými stránkami svého života i celého Stvoření. Otče, dej, aby všechno špatné a beznadějně v nás zemřelo a taktéž i všechno, co jsme doposud za sebou těžce vlekli či s námahou před sebou tlačili na pomyslné káře a my se mohli opět nadechnout – obnovit, znovuzrodit v citlivého, radostného a nadějeplného svobodného aktivního člověka, člověka nezatíženého strachem a špatnými zkušenostmi vedoucími ke smutku, pasivitě či dokonce celkové rezignaci.

Za to, Tě, Pane, prosíme Pane, smiluj se.

V souvislosti s Kristovou smrtí vidíme, čeho je – mimo jiné – schopen člověk. V souvislosti s Kristovým vzkříšením pak vidíme, čeho je schopen Bůh. Jen Ty, Hospodine, jsi Pánem nad životem i smrtí. Nedej nám, Hospodine, na to zapomenout. A nedej nám zapomenout ani na chování Ježíšových nejbližších – apoštolů – těch věřících očitých svědků, kteří svoji víru s Ježíšovou smrtí v momentě pozbyli a ve strachu před možnými následky svobodného života se schovali do odloučenosti, do zdánlivého bezpečí nesvobody za dobře uzamčené dveře...

A jistoty zpátky nenabýli ani když spatřili prázdný hrob a složená plátna. Podobně jako jejich – tak i naše – víra zažívá časem vývoj. Horlivci víru ztrácejí, zapřisáhlí neznabozi ji nalézají, nikdo z nás, Pane, neví, zda, kdy a jak Tě ve svém životě zradí, zapře či naopak dosvědčí, nasadí se pro Tebou požehnaný úkol. Proto Tě chceme prosit o pevnou víru, silnou naději a rozhojňenou lásku, abychom dokázali obstát nyní i v dnech příštích nejen jako křesťané, ale především jako lidé.

Za to, Tě, Pane, prosíme Pane, smiluj se.

Pane Ježíši Kriste, Ty živý, nebál ses pojmenovávat lidské nešvary a pokrytectví mocných. Sestupoval jsi k poníženým, k těm, o které bychom my, kteří si říkáme věřící, nejraději nezavadili ani pohledem. Vidíš, Tvého příkladu a posily je stále třeba. V dnešní aktuální situaci především v místech, kde lidé bojují s novým virem. Pane, prosíme, posiluj všechny, kteří ať již z titulu své profese nebo jako dobrovolníci čelí nejen koronaviru, stresu, pracovnímu vypětí, ale i nedostatku ochranných pomůcek a s tím dokonce souvisejícím politickým tlakům a strachu ze ztráty zaměstnání či jiného možného postihu, když o vládou manažersky zcela nezvládnuté situaci promluví. Snad můžeme právě do této chvíle vztáhnout Tvá slova, jako posilu pro ně: "Nebojte se jich tedy; neboť není nic zahaleného, co nebude jednou odhaleno, a nic skrytého, co nebude poznáno. Co vám říkám ve tmě, povězte na světle; a co slyšíte v soukromí, hlásejte ze střež.... A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou..." A snad si pro sebe můžeme i parafrázováním aktualizovat slova apoštola Pavla: Nemůžete si chtít zachovat svobodu a zároveň servilně či ze strachu mlčet. Nemůžete žít v demokracii a míru, když se budete bát říkat pravdu, když se nepostavíte kvůli a lžím. Pane, prosíme Tě za statečnost, rozumnost a kreativitu. Uč nás žít.

Za to všechno Tě, Pane, prosíme Pane, smiluj se.

Nyní Ti každý předkládáme i naše osobní tiché či hlasité chvály, prosby a díky.

Za to všechno, Tě, Pane, prosíme Pane, smiluj se.

Nebude mi vzorem, co ničemník páchá. Nenávidím, co dělají odpadlíci, nepropadnu tomu. Ať mi je vzdálena neupřímnost srdce, nechci mít nic se zlem. Kéž hříšníci vymizí ze země, kéž svévolníci nejsou! Dobrořeč, má duše, Hospodinu! Haleluja.

Modleme se, jak nás naučil náš Pán, Ježíš Kristus:

*Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvěť se jméno Tvé,
přijď království Tvé,
bud' vůle Tvá, jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dejž nám dnes
a odpusť nám naše viny,
jakož i my odpouštíme našim viníkům
a neuvod' nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého,
nebo Tvé jest království
i moc i sláva navěky.
Amen.*